

Veselin Vukotić
www.vukotic.net

Zašto je sport biznis?

Zar ovih dana veliki broj ljudi u Crnoj Gori nije u ekstazi? Šta je razlog za to?

Da li smo mogli očekivati da će osvajanje titule Pobjednika Svjetske lige u vaterpolu od strane reprezentacije Crne Gore svakom donijeti toliko radosti?

A zar nije bilo veličanstveno? Šta mislite da li je bilo koji vaterpolista ili ekipa koja je bila u Podgorici igrala **ikada** utakmicu pred toliko gledalaca? Da li je na utakmici u vaterpolu bilo 3500 gledalaca?

Kakve ovo veze ima sa biznisom? Zar sport nije igra za zabavu? Zar sport nije nešto za našu dokolicu? Zar sport nije nešto za djecu i mlade, a ne za ozbiljne ljude?

Zašto smatram da je sport davno napustio logiku antičke misli: „Daj narodu hljeba i igara!“?

Zašto smatram da je sport biznis? Odnosno, zašto smatram da i **biznis i sport** imaju **istu logiku; traže istu psiho-filozofiju od učesnika?**

Zar sport nije takmičenje? Zar sport ne počiva na ideji takmičenja? Ko pobjeđuje u sportu? Koja ekipa pobjeđuje u sportu? Da li je sramota u sportskoj utakmici pokazati želju i uložiti napor da se dobije utakmica? Zar to nije pohlepa, sebičnost - želiš da pobijediš i to sa što više golova, poena ili koševa!?

Da li neko ovu logiku dovodi u pitanje u sportu?

Kako odgovoriti na ova pitanja kada je biznis u pitanju? Da li uopšte prepoznamo neku sličnost ili vezu između ovih pitanja kada je u pitanju sport i kada je u pitanju biznis?

Šta je biznis? Zašto ljudi proizvode krompir, salatu, mašine, kese, automobile, avione, jela, hotele, organizuju avionske usluge i usluge prevoza, ...? Da li da budu dobri, humani, nagrađeni ili žele da ostvare određenu zaradu? (Zar neko misli da se zarada može ostvariti bez poštovanja moralnog i zakonskog okvira? Da li će neko sada pitati: „Profesore, a zar nemamo toliko primjera, gdje je zarada izvan tih okvira?“). A da li to što ima nasilnih ubistava kaže ljudima da se svi poubijamo jer je život pun kriminala? Zar ovo nije slično, kao kad bi kazali: ne bavi se biznisom, jer je to, navodno, oblast puna kriminala?)

Da li se slažemo da svako od nas želi u svom poslu (biznisu) zaradu? Da li neko od čitalaca smatra da ovo ne važi za njega? Da li bi, ljubazno ću ga zamoliti, mogao da mi to

objasni i pošalje na moj e-mail yukotic@t-com.me? Zar u nekim poslovima (biznisu) u određenom trenutku i pokrivanje uloženog (troškova) nije zarada? Recimo, da li promocija knjige, izložba, iako sama po sebi nije zarada, povećava imidž autora? Da li znamo da onaj ko ima imidž biva pozvan na plaćene manifestacije? Da li možemo da se složimo da za ovo objašnjenje nije više važna zarada, već **logika i način razmišljanja**?

Zar i biznis nije takmičenje? Zar i sport nije takmičenje? Zar osnovna ideja u biznisu nije konkurencija?

Zar u biznisu nije bolji onaj ko više zaradi? Zar u sportu nije bolji onaj koji ima više pobjeda?

Da li biznis voli gubitke? A da li sportista i sportske ekipe vole poraz?

Da li se utakmica igra bez **pravila**? Ili možda imamo sudiju i pravila igre? Zar se i biznis ne odvija u okviru pravila, zakona? Zar država, odnosno njeni organi nisu isto što je sudija u sportu?

Da li je moguć uspjeh u sportu bez treninga? Da li je moguće pobijediti utakmicu bez koncepta igre?

Da li se može ostvariti zarada u biznisu bez rada? Da li se u biznisu može uspjeti bez „koncepta igre“ – vizije razvoja?

Zar je potrebno još pitanja, a ima ih, da bi svaki čitalac zapitao sebe: „*Zaista, zar biznis logika nije isto što i logika u sportu?*“?